

ECLI	ECLI:NL:RVS:2026:3435
Datum uitspraak	15 juni 2026
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 23 april 2025 heeft de minister van Asiel en Migratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Volledige tekst

202505249/1/V2.

Datum uitspraak: 15 juni 2026

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

[appellant],

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht, van 12 september 2025 in zaak nr. NL25.19601 in het geding tussen:

appellant

en

de minister van Asiel en Migratie.

Procesverloop

Bij besluit van 23 april 2025 heeft de minister een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij uitspraak van 12 september 2025 heeft de rechtbank het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft appellant, vertegenwoordigd door mr. M. Taheri, advocaat in Capelle aan den IJssel, hoger beroep ingesteld.

Overwegingen

1. Appellant klaagt in zijn tweede grief terecht over het oordeel van de rechtbank dat de minister deugdelijk heeft gemotiveerd dat zijn beroep op het gelijkheidsbeginsel niet slaagt. Appellant heeft in zijn zienswijze en in beroep twee concrete gevallen genoemd van andere leden van 'Tales of a Revolution', die volgens appellant dezelfde politieke activiteiten hebben

verricht als hij, en die wel een asielvergunning hebben gekregen. Het was onder deze omstandigheden aan de minister om te motiveren dat geen sprake is van gelijke gevallen. Ter vergelijking wijst de Afdeling op haar uitspraak van 15 april 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:1118](#), onder 3.1. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, kon de minister daarom niet volstaan met de motivering dat hij elke aanvraag op zijn eigen merites beoordeelt. De tweede grief slaagt.

2. In zijn derde grief klaagt appellant over het oordeel van de rechtbank dat hij als afvallige bij terugkeer naar Iran geen gegronde vrees heeft voor vervolging. In de uitspraak van 12 maart 2026, [ECLI:NL:RVS:2026:1326](#), heeft de Afdeling geoordeeld dat uit de landeninformatie over Iran geen eenduidig beeld volgt over de situatie van afvalligen en atheïsten. De minister kan zich daarom niet zonder nader onderzoek op het standpunt stellen dat zij geen gegronde vrees hebben voor vervolging. De rechtbank heeft dit niet onderkend. Het betoog van appellant over het risico dat hij loopt door zijn afvalligheid bij terugkeer naar Iran, slaagt. Dit betekent dat de derde grief slaagt.

3. Het hoger beroep is gegrond. De Afdeling vernietigt de uitspraak van de rechtbank. Het beroep is gegrond en de Afdeling vernietigt het besluit van 23 april 2025. Omdat de minister opnieuw een besluit op de aanvraag moet nemen en daarbij rekening moet houden met feiten en omstandigheden zoals die op dat moment zijn, is het niet nodig wat appellant verder in beroep en hoger beroep heeft aangevoerd te bespreken. Ook roept het hogerberoepschrift geen vragen op over de uitleg of de geldigheid van een bepaling van Unierecht (arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2026, Remling, [ECLI:EU:C:2026:243](#), punt 24). De minister moet de proceskosten vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;

II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht, van 12 september 2025 in zaak nr. NL25.19601;

III. verklaart het beroep gegrond;

IV. vernietigt het besluit van 23 april 2025, V-[-...];

V. veroordeelt de minister van Asiel en Migratie tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 2.802,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. B. Meijer, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van L.W. Lagaaij LLM, griffier.

w.g. Meijer

lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Lagaaij

griffier

Uitgesproken in het openbaar op 15 juni 2026

936-1127

